

An. I. Septemb. 1939 Nr. 5

Inscris în Registr. Publ. Periodice al Trib. Constanța S. I. sub Nr 2 din 6 Febr. 1939. Director Proprietar și Redactor responsabil: Dumitru Olariu Redacția și Ad-ția: Constanța, str. Scarlat Vârnav 26.—Apare lunar.

LITORAL

ECLOGĂ

Coreografic, toamna — cu flexiuni domoale —
prosternă printre sălcii și tei genunchii lîngă
oglinda purei ape, duioasă vrînd în poale
naufragiate stele din ghiolul calm să strîngă.

Torentul viu al lunei, din plaur, uniform
cu-albastră lavă țărmul sălbatec îl inundă,
sub iureșul tăcerii, cînd năvodarii dorm,
iar nuferii navigă argintuita undă.

Trudite sboruri, noaptea, de cormorani prin trestii,
în insula pustie, atîrnă crepuri moi,
și funerar colibe se pleacă sub agrestii
salcîmi, sub oțetarii cu liniștea în foi.

Domină bolți de brumă singurătatea vastă,
urcînd pe huma neagră a țărmului, aproape
de toamna care sacru închipue această
senină măreție de pace peste ape.

IOAN MICU

NECUNOSCUTA NOASTRĂ TOAMNĂ

Galbene rîpi oțetarii prin toamnă în goană străbat
Cu țiglele arse-ale frunzelor smulse de vînturi și sparte,
Din nou răsucindu-și șurubul lor înflăcărat
Prin aerul tare, ca niște semețe catarte.

O, insula nelocuită a singurătății adînc sfîșiată
De ghiara nisipului ce se crispează în dune,
Inaltă, sălbatecă, țărmii pustii și-i arată;
Fiorii ei stranii în suflet cutremură strune.

Desfășură stepa din zare în zare un vechiu pergament
Pecetluit cu movili, împietrit în misterul virgin.
Auzi lămurit uneori, în tăcere, cum broasca țestoasă, strident,
In cuibu-i de cremene sgîrie drumul, trudit pelerin.

Ce delte haotice lupii dilată în ochii lor verzi!
Hipnotic răstoarnă coloanele groazei, de crete.
In turburul fluviu al nopții ce grele neliniști desmierzi,
Simțindu-te singur și supt de păeanjenul lunei cu sete.

Acvile mari unduiesc intonînd geometricul sbor,
Iși pune brățările-amurgului toamna, sunîndu-le iar—
Și pasu-i în roca fragilă a brumei ușor se așterne, ușor,
Precum ai atinge cu buzele-abea, un pahar.

DUMITRU OLARIU

OVIDIANA

Motivul final din Tristia

Inchisă între ziduri tomitane
De viață sburdă ionica cetate,
Trec geți hirsuți în cîntece barbare,
Femei greoae trec cu prunci în spate.

Iar Pontul Euxin mereu se sbate,
Necontenit aruncă 'n țărmuri spuma-i;
Rîd geții toți și vinul thracic curge.

Tăcut privește 'n larg Ovidiu, numai...

Și trist gîndește în trecut poetul;
Ca 'n vis mai vede Roma cea departe.
Apoi un vers îl fură cu încetul:
„Tot mai aproape sunt de tine moarte".

C. SĂNDULESCU

LEAGĂN DE BALADĂ

De unde vii, bătrîne vînt hoinar,
Cu-acest torent de melodii nebune,
Că sufletul din stepă, crunt, pe strune
Ți-a năvălit ca un potop barbar?

Suspină Kara-Kîz — vrăjită cupă —
Prin visul tău trudit de ciunt salcîm
Cu fruntea, rană pe-un apus de Crîm,
Cu umbra arsă de-o nălucă scumpă?

Adulmeci poate urmele-i prin miriști
Ce toamna le-a rodit în bozi și 'n mure;
Sunt ochii ei, ai flacărilor pure
Și-ai clopotelor grele de neliniști.

Urechea ta de crainic dobrogean,
Haiduc de stepe, voevod fără surîs,
Apleac'o 'n ierbi cînd moarta Kara-Kîz
Va poposi în pragu-acestei seri—mărgean.

Și 'mprospătînd bătrîna-ți rană mută,
Aceiași vechi salcîmi de lîngă drum
Să fie, mîine, pentru inima-ți de scrum
Nou leagăn de baladă și lăută.

AUREL DUMITRESCU

ANIVERSARE BUCHETE...

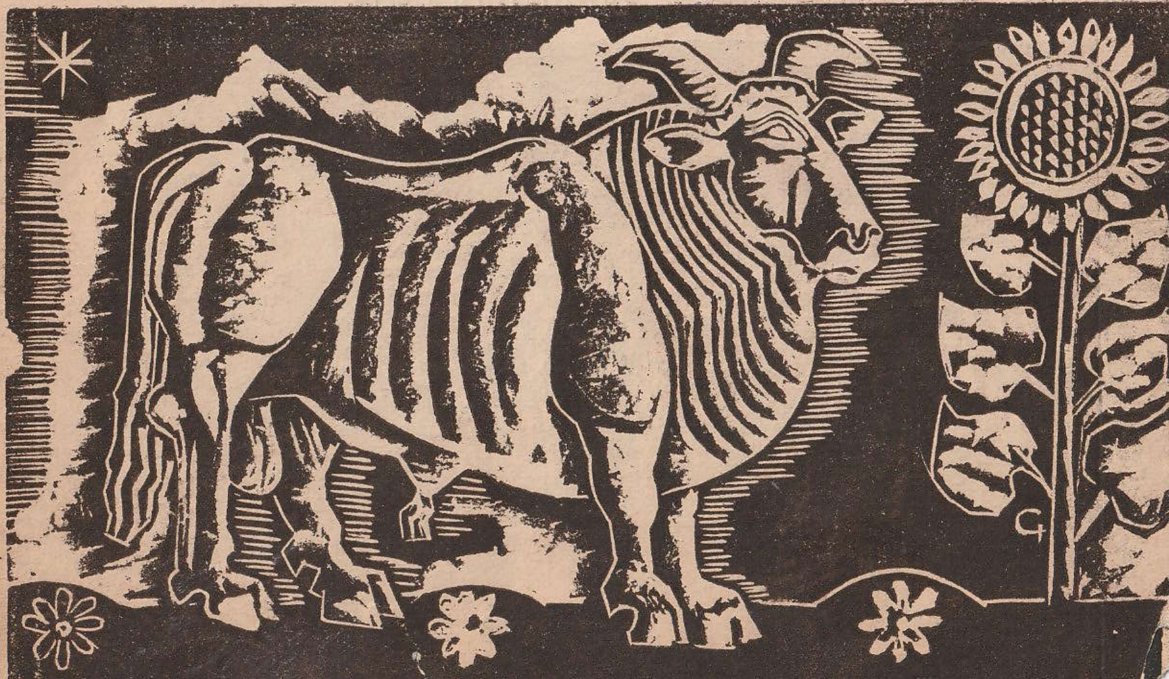
Aniversare buchete de flori — reamintite dureri —
Parfumul vostru risipit îmi este atît de plăcut,
Spune-mi viaţă fugară, pînă mai ieri
Tinereţea, tinereţea cît m'a durut.

Şi voi albe scoici de boboci abea înfloriţi, nu tăceţi,
— Eu pe nici unul, pe nici unul nu v'am atins,
Reamintiţi-mi visul cu mari, prea mari dimineţi,
Copilăria tristă, svonul ei stins.

Haideţi să bem pentru această înfrîngere crudă,
Neîmplinitul vis l-om uda cu lacrimi şi duioşie
Şi-om netezi uşure pe alăută
Clipa aceasta grăbită, viaţa aceasta pustie.

C. MUNTEANU

Gravuri de BASARAB, G. ZLOTESCU şi C. GROSU

3 Lei

Tip. „Lucrătorii Asoc